Атестатъ, м. писмо, 1) свидѣтелство, което давa единъ начальникъ на служившій при него чиновникъ или домакинъ какой на служба, когато ще се измѣнѣ отъ него. 2) свидѣтелство отъ училище що на ученикъ че е свършилъ курсъ тъ на изучилъ. — стадия, ф. Освидѣтелствование за личнитѣ достоинства на едно лице. — стувам, гл. д. давамъ писмено свидѣтелство, или устно разказвамъ людемъ що се за личнитѣ достоинства на едно лице.

Ату, мерф. подвикъ при игранье въ карти, което означава отъ играта бѣ, карта. мечи ату, удрѣ ату.

~~ада, ~~ ~~ада~~

Атъ, м. предребелъ, предребавъ, неповитъ, не скотенъ коня, "~~ата~~ ~~ата~~ на магаре" "Какъ ~~ти~~ ~~ата~~ ~~такова~~ ~~ти~~ и сахатъ ~~ата~~" § Атъ-менденъ, ~~ата~~ ~~ата~~ ~~ата~~